

Wereldwijd zijn virtuele tentoonstellingen in een stroomversnelling gegaan door de impact van covid-19. Zowat alle grote spelers die hun collectie nog niet digitaal, en het liefst nog driedimensionaal, online hadden staan, deden dat intussen wel. En door initiatieven als Google Arts & Culture is de lat vrij hoog gaan liggen: met een simpele pagina vol foto's raak je er niet meer. De onlinebezoeker wil zo dicht mogelijk bij de echte museumervaring komen, het liefst in een indrukwekkende vormgeving waarin je zowaar binnen kan stappen, en als het kan met verrijkende extraatjes als video en podcast. Voor grote musea als het Rijksmuseum en het MOMA is dat een uitdaging die ze graag te lijf gaan, maar voor kleinere musea is dat niet vanzelfsprekend. Zo'n digitale omgeving kost geld en tijd, en genereert maar weinig inkomsten. Tegelijk is het moeilijk om te wedijveren met de kwaliteit van wat musea met grote budgetten kunnen aanbieden.

ICOM Belgium Flanders besloot om daar iets aan te doen. De netwerorganisatie voor musea en museummedewerkers in Vlaanderen en Brussel biedt met *Door de muren heen* een laagdrempelige en budgetvriendelijke oplossing die ook nog eens heel kwalitatief is. Zo kan iedereen met een mooie collectie en digitale dromen die dromen ook waarmaken, of het nu een wandeling door de vaste opstelling is, of een tijdelijke tentoonstelling voor het publiek thuis ontsluiten.

De Turnhoutse musea gingen meteen op dat aanbod in en stelden als een van de eersten hun virtuele expositie voor, als extraatje bij de tentoonstelling *AANwinsten UITgestald* in het Taxandriamuseum, een selectie van de collectiestukken die het museum en het Stadsarchief de afgelopen twintig jaar in hun bezit kregen. Die digitale wandeling is niet alleen bijzonder omdat het de eerste is in het ICOM-project, maar ook

omdat ze ervoor kozen om net hun depot online te ontsluiten. Virtueel door een museum wandelen kan indrukwekkend zijn, maar het blijven nette, gestructureerde gangen. Je gaat er van werk tot werk, leest de tekst, de ervaring is esthetisch, maar evengoed kan je de werken bekijken zonder de 3D-ervaring. Een digitaal museumdepot is anders. Dat is een ontdekkingsreis door een wereld die je gewoonlijk niet te zien krijgt. Alleen al het binnenkomen heeft iets bijzonders: de pagina begint met een schaalmodel van het depot, in 3D, waarin je als kijker gezogen wordt. Zo kom je uit in een uithoek van het depot, tussen een groot gewei, kinderspeelgoed, enkele portretten en zelfs de laptop van de archivaris. Van daaruit begint je digitale wandeling. In plaats van een uitgestippeld parcours, zoals in een virtueel museum, kan je op goed geluk door de depotgangen dwalen. Daar vind je de ene keer een standbeeld van een soldaat, dan weer antiek meubilair, pelgrimsmemorabilia, een houten standbeeld van Sint-Sebastiaan of een oud spinnenwiel.

Op zoek naar wat schilderkunst? Die vind je omstreeks de zesde gang in het schilderkabinet met uitrolbare depotkasten. Voor glas-in-loodramen moet je in de tweede ruimte zijn. Je ziet er hoe alles optimaal klimatologisch en volgens de regels van de depotkunst wordt bewaard. Met de knoppen links onder kan je overschakelen naar de dollhouseweergave, waarbij je het depot als een poppenhuis voor je ziet, of even naar de plattegrond schakelen om het overzicht te bewaken. Efficiënt op zoek gaan naar depotstukken zal je hier niet kunnen, de virtuele wandeling is op de avonturiers gericht die met de muis in de ene hand en een zaklamp in de andere tussen rekken willen dwalen en zich willen laten verrassen. En wat meer is, met een Virtual Realitybril kan je dat zelfs volledig 3D, alsof je er middenin staat.

—
JONAS BRUYNEEL

